

Arrest

nr. 129 093 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 juli 2013 tot weigering van verlenging van een tijdelijk verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker verkreeg in 2011 een tijdelijk verblijfsrecht op grond van het voorleggen van een arbeidskaart B, geldig tot 15 juni 2012. Zijn verblijf werd op 22 augustus 2012 verlengd na het vervullen van de voorwaarde van het overleggen van een arbeidskaart B. Verzoeker werd in het bezit gesteld van een A-kaart geldig tot 9 augustus 2013. Op 13 juni 2013 diende verzoeker via de gemeente een aanvraag in om zijn tijdelijk verblijf te doen verlengen, dit op grond van een arbeidskaart B, geldig tot 11 juli 2014.

1.2. Op 1 juli 2013 trof de verwerende partij een beslissing tot weigering van tijdelijk verblijf. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Het tijdelijk verblijf van betrokkene, geldig tot 09.08.2013 waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 (9 bis) en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006, kan niet verder verlengd worden.

Overwegende dat betrokkene gemachtigd werd t t een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur.

Overwegende dat betrokkene deze machtiging heeft gekregen op voorlegging van een arbeidskaart B geldig tot 15.06.2012 als grondwerker voor rekening van KABELCOM BVBA Cottagepad 13/13 8300 Knokke-Heist.

Overwegende dat een nieuwe geldige arbeidskaart B als voorwaarde werd gesteld voor een verlenging van zijn verblijf.

Overwegende dat betrokkene zo een A-kaart geldig tot 09.08.2013 heeft verkregen.

Overwegende dat betrokkene nu een aanvraag voor verlenging van zijn verblijfstitel doet via een fax van de gemeentelijke diensten van Antwerpen dd. 13.06.2013 op basis van een arbeidskaart B geldig tot 11.07.2014 als grondwerker voor rekening van KABELCOM BVBA Cottagepad 13/13 8300 Knokke-Heist; dat uit een controle van het dossier van betrokkene in DIMONA op 01.07.2013 blijkt dat de tewerkstelling van betrokkene waarvoor betrokkene een arbeidskaart B had bekomen effectief is gestopt op 31.05.2013.

Overwegende dat betrokkene aldus geen geldige arbeidskaart B voorlegt.

Overwegende dat het verblijf van betrokkene gekoppeld is aan de tewerkstelling van betrokkene.

Betrokkene voldoet om deze redenen niet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden. Het tijdelijk verblijf kan dan ook niet verlengd worden.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker op, *“schending art. 9 en 9bis van de Vreemdelingenwet, juncto zorgvuldigheidsbeginsel, juncto schending materiële motiveringsplicht: niet voldaan aan de Draagkrachtvereiste”.*

Verzoeker betoogt als volgt:

“Verzoeker heeft op 14/07/2013 een nieuwe arbeidsovereenkomst ondertekend bij CLINCKX BVBA, 9160 Lokeren, Spieveldstraat 27, als grondwerker. De A-kaart van verzoekster had een geldigheid tot 09/08/2013. Verzoeker heeft dan ook binnen de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel, een nieuwe arbeidsovereenkomst ondertekend, en zijn werkgever heeft de nodige aanvragen ingediend tot tewerkstelling. De werkgever, en uiteraard ook verzoeker, wachten momenteel een beslissing af van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie. Dat de bestreden beslissing dan ook niet naar recht verantwoord is.”

2.2. Het verzoekschrift ontbeert een uitleg aangaande de wijze waarop de bestreden beslissing de artikelen 9 en 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) schendt. Deze middelonderdelen zijn dan ook onontvankelijk.

2.3. Kernpunt van verzoekers betoog is dat geen rekening gehouden werd een nieuwe arbeidsovereenkomst als grondwerker, ondertekend bij CLINCKX BVBA, en dat hierdoor de bestreden beslissing niet deugt.

2.4. Verwerende partij kan aan de hand van het administratief dossier gevolgd worden wanneer zij in haar nota betoogt, *“De verwerende partij laat gelden dat de verzoekende partij een aanvraag voor verlenging van zijn verblijfstitel heeft ingediend op basis van een arbeidskaart B als grondwerker voor de firma KABELCOM BVBA Cottagepad en dat een controle van het dossier is vastgesteld dat de tewerkstelling is gestopt op 31.05.2013. De verwerende partij heeft geen kennis van een aanvraag tot verlenging van het verblijf o.g.v. een arbeidskaart bij de firma CLINCKX BVBA.”*

2.5. Verzoeker betwist niet dat zijn tewerkstelling als grondwerker voor de firma KABELCOM BVBA op 31 mei 2013 een einde nam. Verzoeker hangt zijn volledige betoog op aan een tewerkstelling als grondwerker bij een andere firma, maar hij geeft zelf aan dat de arbeidsovereenkomst bij deze firma slechts dateert van 14 juli 2013. De bestreden beslissing werd echter getroffen op 1 juli 2013.

Verwerende partij kan niet verweten worden geen rekening te hebben gehouden met of niet te hebben gemotiveerd aangaande stukken en elementen zoals de in het verzoekschrift aangehaalde hangende beslissing van het bevoegde Vlaamse departement, die dateren van na het treffen van de bestreden beslissing.

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.6. In een tweede middel werpt verzoeker de schending op van het evenredigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Dat huidige beslissing niet in evenredigheid staat met de nadelen die voortspruiten uit het bestreden bevel;

Dat het onevenredig zou zijn dat verzoeker die kort na zijn uitdiensttreding , een nieuwe job heeft gevonden in de zelfde sector, namelijk als grondwerker, het land zou moeten verlaten.

Temeer daar zijn nieuwe werkgever, zijnde CLINCKX BVBA, met zetel te 9160 Lokeren, Spieveldstraat 27, reeds de nodige aanvragen tot tewerkstelling heeft ingediend bij de het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie, en dit allemaal tijdens de geldigheidsduur van de verblijfskaart (met geldigheid tot 09/08/2013).

Dat verzoeker dan ook onmiddellijk aan de slag kan als grondwerker bij CLINCKX BVBA, van zodra de werkgever de arbeidsvergunning voor tewerkstelling van een vreemde werknemer heeft verkregen.

Dat het dan ook onevenredig zou zijn dat verzoeker het land zou moeten verlaten”.

2.7. Verzoeker hangt zijn betoog inzake de schending van het evenredigheidsbeginsel op aan het feit dat hij het land zou moeten verlaten. De bestreden beslissing betreft echter geen bevel om het grondgebied te verlaten. Uit niets blijkt dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel, minstens toont hij dat niet aan.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA